

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. et Mgr. Bc. Petrem Jiříkem ve věci

žalobce: **MVDr. R. M.**

zastoupen Mgr. Ondřejem Řezáčem
advokátem sídlem Koperníkova, 822/25, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**
sídlím U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2025, č. j. KUJCK 129343/2025

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Městský úřad v Jindřichově Hradci přípisem ze dne 7. 5. 2025, č. j. DOP/27554/25/Ja, žalobci oznámil, že dosáhl dvanácti bodů v registru řidičů a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti oznámení podal žalobce námitky, které Městský úřad v Jindřichově Hradci rozhodnutím ze dne 29. 9. 2025, č. j. DOP/51124/25/Ja, zamítl a záznam dvanácti bodů provedený ke dni 1. 5. 2025 potvrdil postupem dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Žalobce podal proti rozhodnutí o námitkách odvolání, které žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.
2. Dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče dosáhl žalobce v návaznosti na tři přestupková jednání, která byla řešena v příkazním řízení na místě. Ve správním spise jsou založeny bloky na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 30. 5. 2024 a ze dne 7. 4. 2025, dle kterých se žalobce dopustil přestupků tím, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více [§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů]. Za tato jednání byla žalobci uložena pokuta, a to dvakrát ve výši 2 500 Kč. Dle bloku ze dne 1. 5. 2025 se žalobce dopustil dalšího přestupku tím, že jako řidič motorového vozidla nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem (§ 6 odst. 1 písm. a) citovaného zákona). Za toto jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Následně mu byl za každý z těchto přestupků zaznamenán do registru řidičů příslušný počet bodů (4), celkem tak dosáhl ke dni 1. 5. 2025 dvanácti bodů.
3. V žalobě podané dne 2. 2. 2026 u zdejšího soudu žalobce navrhuje, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalobce předně namítá, že proces vydání napadeného rozhodnutí vykazuje závažné právní vady, které měly za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a jeho celkovou nepřezkoumatelnost. Ta je dána zejména tím, že žalovaný, stejně jako správní orgán I. stupně, žádným způsobem nezohlednil argumentaci žalobce.
5. Žalobce namítá, že bez provedení přiměřeného dokazování nelze učinit kvalifikované rozhodnutí ve věci. Je přesvědčen, že napadená rozhodnutí neuvádějí konkrétní skutečnosti a úvahy, které vedly k učiněným závěrům, a označuje je za šablonovitá. Uvádí, že správní orgány obou stupňů postupovaly v hodnocení skutkového stavu libovolně a ve svých rozhodnutích se vůbec s jeho argumentací nevypořádaly.
6. Dále žalobce směřoval své námitky do samotných příkazových bloků. V obecné rovině popisuje zákonné náležitosti příkazových bloků, které podle jeho mínění vykazují vady, neboť neobsahují některé ze zákonem stanovených náležitostí. Žalobce z chybějících náležitostí výslovně zmiňuje podpis bloku, a to v bodech 17, 18 a 32 žaloby. Dále namítá, že nemohou obstát jako podklady pro vydání rozhodnutí. V této souvislosti cituje § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění do 31. 12. 2024 (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a v něm stanovené povinné náležitosti příkazového bloku.

7. Žalobce konkrétně k příkazovému (pokutovému) bloku ze dne 1. 5. 2025 uvádí, že se přestupku nemohl dopustit a žádný takový přestupek k uvedenému dni nespáchal. Tvrdí, že při kontrole příslušníkům PČR na místě sdělil, že nepoužil bezpečnostní pásy ze zdravotních důvodů, neboť mu bylo ošetřujícím lékařem důrazně doporučeno, a to i v písemné zprávě, aby po dobu jednoho týdne, tedy do 3. 5. 2025, bezpečnostní pásy nepoužíval. To však nebylo policisty akceptováno a byla mu na místě uložena pokuta příkazovým blokem. Má za to, že příkaz na místě nebyl vydán v souladu s právními předpisy a nemohl tak dosáhnout hranice 12 bodů.
8. V souvislosti s tím odkázal žalobce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ve kterém soud vymezuje, jaké námitky lze z povahy věci uplatňovat v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Mohou to být námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body. Případně, že ke spáchání přestupku sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Žalobce z citovaného rozsudku vyvozuje přípustnost své námitky nemožnosti spáchání přestupku, když dne 1. 5. 2025 nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem z důvodu zdravotního stavu.
9. Žalobce dále žalovanému vytýká, že byl sdělením ze dne 21. 8. 2025, č. j. DOP/48263/25/Ja, vyrozuměn o pokračování v řízení a vyzván k předložení rozhodnutí o podnětu k provedení přezkumného řízení, avšak nebyl řádně poučen o následcích nesplnění uložené povinnosti. Současně mu žalovaný neumožnil seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí před vydáním rozhodnutí po přerušení řízení a doplnění důkazů.

II. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

10. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 27. 2. 2026 navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že správní orgán I. stupně se v řízení o námitkách zabýval jak jednotlivými příkazovými bloky, tak oznámeními o uložení pokuty příkazem na místě, která se k nim vztahují. Se všemi uplatněnými námitkami se vypořádal. Žalovaný v odvolacím řízení potvrdil, že všechny příkazové bloky byly způsobitelnými podklady pro záznam bodů do registru řidičů. K námitce směřující k přestupku z 1. 5. 2025, totiž že žalobce přestupek nespáchal, neboť nepoužil bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů, argumentuje žalovaný právní úpravou zákona o silničním provozu. Zdůrazňuje, že žalobce při kontrole na místě policistům zdravotní důvody lékařským potvrzením nedoložil, naopak se zjištěným stavem souhlasil a příkazový blok na místě podepsal. Současně žalovaný prohlásil, že při vydání napadeného rozhodnutí dodržel princip předvídatelnosti, neboť rozhodl totožně jako v případech obdobných.

III. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“).
12. Žaloba není důvodná.
13. Krajský soud připomíná, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu *„je třeba důsledně odlišovat na jedné straně řízení přestupkové a na straně druhé řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (evidenční kartě řidiče)“,* přičemž *„uvedená řízení mají navzájem zcela odlišný předmět“*. Zatímco podstatou přestupkového řízení je dle ustálené

rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu „zjistit, zda se stal skutek vymezený v zákoně jako přestupek, zda byl obviněný řidič jeho pachatelem a za zjištěný přestupek uložit pachateli sankci“, v případě námitkového řízení je předmětem posouzení „zda v jednotlivých případech bylo podkladem pro záznam pravomocné přestupkové rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku“ (srov. např. rozsudky ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ze dne 27. 3. 2019, č. j. 1 As 61/2019-24 či rozsudek ze dne 22. 1. 2021, č. j. 3 As 16/2019-23). Nejvyšší správní soud se již opakovaně vyjádřil ke specifikům řízení o záznamu bodů v registru řidičů, přičemž judikatura vychází z teze, že „samotnou zákonnost rozhodnutí o přestupku v řízení o záznamu bodů přezkoumávat nelze“ (viz rozsudek ze dne 18. 4. 2018, č. j. 6 As 360/2017-21).

14. Současně krajský soud odkazuje na ustálenou judikaturu správních soudů, dle které „podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, č. 2264/2011 Sb. NSS). Jakkoli Nejvyšší správní soud učinil tento závěr podle předcházející právní úpravy, je tento závěr plně aplikovatelný i pro aktuální právní úpravu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2020, č. j. 6 As 148/2020-28).

15. Jak setrvale Nejvyšší správní soud shrnuje ve svých rozsudcích:

[11] ... příkazní (blokové) řízení je řízením zjednodušeným, v němž do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Příkazní (pokutový) blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsáního jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a zakládá jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti příkazního (pokutového) bloku proto vyplývají zejména z povahy příkazního (blokového) řízení. Příkazní (pokutový) blok je ovšem specifickým druhem rozhodnutí. NSS již uvedl, že „[n]e vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce [...]. Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení“ (rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20).

[12] NSS dále uvádí, že při zohlednění specifik příkazního (blokového) řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v příkazním (blokovém) řízení uložena, jak vyžaduje příslušná právní úprava. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Ke zpochybnění způsobilosti příkazního (pokutového) bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na příkazním (pokutovém) bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen (viz rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2019, čj. 10 As 28/2018-45).“

(rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2022, č. j. 10 As 261/2021-34).

16. Se zohledněním shora uvedených závěrů přikročil krajský soud k posouzení projednávané věci. Nejprve se věnoval posouzení důvodnosti námitky **nepřezkoumatelnosti** a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Zcela obecně namítané nezohlednění žalobcovy argumentace žalovaným krajským soud neshledal. Nesouhlas žalobce s věcným vypořádáním jeho námitek nepřezkoumatelnost nezpůsobuje. V posuzované věci se správní orgány zabývaly způsobilostí jednotlivých příkazových bloků jakožto podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, a proto ani z tohoto hlediska krajský soud neshledává namítané vady řízení. Nebylo zasaženo do právní jistoty žalobce ani do jeho legitimního očekávání.
17. Žalobce současně namítá **nedostatečně provedené dokazování**. Napadená rozhodnutí označuje za šablonovitá, bez uvedení konkrétních skutečností a úvah, které vedly k učiněným závěrům. Rozsah zjišťování podkladů odpovídal předmětu námitkového řízení. Správní orgány si opatřily příkazové bloky, které představovaly rozhodné podklady pro posouzení, zda záznam bodů vychází ze způsobilých pravomocných rozhodnutí a zda odpovídá zákonnému bodovému hodnocení.
18. Jak plyne ze shora citované judikatury, v řízení o námitkách již nelze věcně přezkoumávat samotná přestupková rozhodnutí. Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, proč považoval bloky za způsobilý podklad pro záznam bodů a proč námitky proti spáchání přestupku nepovažoval za uplatnitelné v námitkovém řízení. V řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu není úkolem správního orgánu znovu dokazovat, zda se přestupek stal. Jak plyne i ze shora uvedené judikatury, v řízení o námitkách proti záznamu bodů se zkoumá pouze existence způsobilého podkladu, soulad záznamu s tímto podkladem a správný počet bodů. Krajský soud napadené rozhodnutí přezkoumal jak po obsahové, tak po formální stránce a dospěl k závěru, že vyhovuje nárokům § 68 odst. 3 správního řádu.
19. Dále žalobce směřoval své námitky do samotných příkazových bloků, které podle jeho mínění vykazují vady, neboť neobsahují některé ze **zákonem stanovených náležitostí** (žalobce z chybějících náležitostí výslovně zmiňuje podpis bloku, a to v bodech 17, 18 a 32 žaloby) a nemohou obstát jako podklady pro vydání rozhodnutí. V této souvislosti cituje zákon.
20. Krajský soud neshledal v náležitostech jednotlivých příkazových bloků vad, obsah těchto bloků odpovídá § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve znění do 31. 12. 2024 (v případě bloku z roku 2024), jakož i § 92 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění od 1. 1. 2025 (v případě bloků z roku 2025). V příkazových blocích je identifikován žalobce jako přestupce, je zde vymezen projednávaný skutek, je uvedena právní kvalifikace jednání včetně ustanovení, podle kterého se ukládá sankce, je uvedena forma zavinění, výše pokuty, místo vydání, poučení. Nechybí ani datum a podpis žalobce, jakož ani identifikace policisty a jeho podpis. Zdůrazňuje-li žalobce **náležitost podpisu**, všechny bloky jsou v místě určeném pro podpis obviněného podepsány, stejně tak nechybí ani podpis policisty.
21. Krajský soud ve shodě se správními orgány dospěl k závěru, že všechny tři příkazové bloky jsou způsobilými podklady pro zápis bodů.

22. Žalobce se následně podrobněji vyjadřuje **k pokutovému bloku ze dne 1. 5. 2025**. Žalobce uvádí, že se přestupku nemohl dopustit a žádný takový přestupek k uvedenému dni nespáchal. Tvrdí, že při kontrole příslušníkům PČR na místě sdělil, že nepoužil bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů, neboť mu bylo ošetřujícím lékařem důrazně doporučeno, včetně písemné zprávy, aby po dobu jednoho týdne, tedy do 3. 5. 2025, bezpečnostní pás nepoužíval. To však nebylo ze strany policejního orgánu akceptováno a byla mu na místě uložena pokuta příkazovým blokem. Má za to, že rozhodnutí policejního orgánu nebylo vydáno v souladu s právními předpisy a nemohl tak dosáhnout hranice 12 bodů.
23. Jak však soud uvedl již výše, posouzení zákonnosti rozhodnutí o přestupku není předmětem řízení o záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce podpisem příkazového bloku vyjádřil souhlas s projednáním přestupku v příkazním řízení, s popisem skutku uvedeným v příkazním bloku, ale také s tím, že přestupek je spolehlivě zjištěn. Příkaz na místě se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím vlastnoručním podpisem příkazového bloku v listinné podobě (srov. § 92 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve znění do 31. 12. 2024; § 92 odst. 2 téhož zákona ve znění od 1. 1. 2025). Posouzení otázky, zda se mohl žalobce předmětného přestupku dopustit, tak nemůže být ani předmětem soudního přezkumu v nyní projednávané věci.
24. Žalobce měl příležitost uplatňovat argumenty týkající se skutkového stavu, v tomto případě namítané nepoužití bezpečnostního pásu ze zdravotních důvodů, vůči policistům v průběhu silniční kontroly na místě samém, případně neměl vyslovit souhlas s projednáním věci v příkazním řízení na místě.
25. Žalobce v žalobě sám odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ve kterém soud vymezuje, jaké námitky lze z povahy věci uplatňovat v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Nelze jej však interpretovat tak, jak žalobce činí. V jeho případě je v řízení o námitkách proti záznamu bodů nutno vycházet z pravomocného příkazu na místě, který nebyl zákonem předvídaným postupem zrušen ani změněn a který v mezích uplatněných žalobních bodů nevykazuje vadu bránící jeho použití jako podkladu pro záznam bodů. Pokud má žalobce za to, že se daného přestupkového jednání nedopustil, neměl souhlasit s projednáním přestupku v příkazním řízení.
26. Krajský soud se dále zabýval námitkou žalobce, že byl vyrozuměn Městským úřadem v Jindřichově Hradci ze dne 21. 8. 2025, č. j. DOP/48263/25/Ja, vyrozuměn o pokračování ve správním řízení a vyzván k předložení rozhodnutí o podnětu k provedení přezkumného řízení, aniž by byl současně poučen o následcích nesplnění uložené povinnosti. Tato námitka není důvodná. Vyrozumění ze dne 21. 8. 2025 je dokumentem informativní povahy, kterým městský úřad sděluje účastníkovi, že ve správním řízení, přerušném na návrh účastníka do 31. 7. 2025, se opět pokračuje a věc směřuje k vydání rozhodnutí. Požadavek na doložení rozhodnutí o podnětu k zahájení přezkumného řízení, uvedený v závěru vyrozumění, nelze považovat za výzvu, jejíž nesplnění by mohlo mít pro žalobce jakýkoli negativní dopad. Požadované listiny byly správnímu orgánu doručeny Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje. Rozhodné je, že správní orgán vyčkal vyřízení podnětu žalobce na provedení přezkumného řízení, přičemž k vedení přezkumného řízení nebyl shledán důvod.

27. Současně žalobce namítal, že mu žalovaný neumožnil seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí před vydáním rozhodnutí po přerušení řízení a doplnění důkazů. Ani této námitce nelze přisvědčit. Ze spisu je zřejmé, že do něj bylo dne 20. 8. 2025 doplněno sdělení, původně adresované právnímu zástupci žalobce, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje ze dne 31. 7. 2025 o tom, že nebyly shledány důvody pro provedení přezkumného řízení. Zásadní je, že jakkoli lze žalobci přisvědčit, že po doplnění této listiny do správního spisu jej správní orgán nevyzval postupem dle § 36 odst. 3 správního řádu, bylo toto pochybení napraveno žalovaným v rámci odvolacího řízení. Dle poučení ze dne 20. 11. 2025 byl žalobce poučen o svém právu seznámit se s podklady rozhodnutí, na existenci sdělení byl v textu poučení žalobce výslovně upozorněn a samotné sdělení mu mělo být dle textu zasláno v příloze. Žalovaný tak umožnil žalobci vyjádřit se k tomuto sdělení jako jednomu z podkladů pro vydání rozhodnutí, což žalobce neučinil. Námitka, že žalobci nebylo umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, proto není důvodná.

IV. Závěr, náklady řízení

28. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Soud postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a věc rozhodl bez nařízeného jednání, neboť účastníci řízení projevíli s takovým postupem soudu souhlas.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1. věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 29. května 2026

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jiřík v. r.

samosoudce